

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Begrebet Angest

Citation: Kierkegaard, Søren: "Begrebet Angest", i Kierkegaard, Søren: *Begrebet Angest*, udg. af Lars Petersen ; Merete Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 187. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard01val-shoot-idm140698091258912/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Begrebet Angest

verschiedene Qualitäten erscheinen, sich auf eine Verschiedenheit der Größe zu gründen. Es ist ein Mehr und Weniger, wodurch das Maass des Leichtsinns überschritten wird, und etwas ganz Anderes, Verbrechen, hervortritt, wodurch Recht in Unrecht, Tugend in Laster übergeht.» (*Werke*, III, s. 451; (her) sker den samme overgang fra det kvantitative til det kvalitative; og forskellige kvaliteter viser sig at bygge på en størrelsesforskel. Det er et mere eller mindre, hvorved ketsindets grænse bliver overskredet, og noget helt andet, forbrydelse, træder frem; hvorved ret bliver til uret, dyd til last.) – *Rosenkrantz (om Schelling)*: bogen *Vorlesungen über Schelling* (1843).

- 31 *generatio æquiva*: tvivlsom opstien. Betegnelse for den (forældede) lære, at levende organismer opstår af uorganisk stof. – *Trep*. Der hentydes til Heibergs *Recessenten* og *Dypet* (1826) s. 2: «jeg kan, hvad Øieblik det skal være, skaffe Attest paa, at jeg har været nær ved at tage latinisk juridisk Examen.» – *Attestats*: embedselsamen. – *sykkende Fond*: Fond af statsindtægter, der anvendtes til forrentning og afdrag på statsgælden. – *især i vor Tid*. se H.N. Clausen, *Katholicismens og Protestantismens Kirkeforfatning, Lære og Ritus*, Kbh. 1825, s. 521 ff., og Hegel, *Werke*, VI, s. 54 ff., XII, s. 73 ff.
- 33 *Læren om, at Adam og Kristus svare til hinanden*: findes allerede hos Paulus, Rom. 5,12-21 og 1. Kor. 15,21-22: «Thi fordi døden er kommet ved et menneske, er også de dødes opstandelse kommet ved et menneske. Thi ligesom alle dør i Adam, således skal også alle levendegøres i Kristus.» – *Tidens Fyldte*. Gal. 4,4.
- 34 *de blaa Dreng*: drengene på opfostringshuser i København. – *Dogmatiker ... retrogende ...* her sigtes vist til Ph. Marheineke, *Die Grundlehren der christlichen Dogmatik als Wissenschaft*, 2. Aufl., Berlin 1827, § 260. M. citerer dog ikke *Hegels yndede Bemærkning* (se *Werke*, III, s. 110 f., V, s. 340). – *Hegel ... forfjgiger ...* jf. *Werke*, VI, s. 55: «Betrachten wir [...] den Mythos vom Sündenfall näher, so finden wir [...] darin das allgemeine Verhältnis des Erkennens zum geistigen Leben ausgedrückt. Das geistige Leben in seiner Unmittelbarkeit erscheint zunächst als Unschuld und unbefangenes Zutrauen; nun aber legt es ein Wesen des Geistes, dass dieser unmittelbare Zustand aufgehoben wird, denn das geistige Leben unterscheidet sich dadurch vom natürlichen und näher vom thierischen Leben, dass es nicht in seinem Ansichseyn verbleibt, sondern für sich ist. Dieser Standpunkt der Entzweiung ist demnächst gleichfalls aufzuheben und der Geist soll durch sich zur Einigkeit zurückkehren.» (Hvis vi betragter [...] myten om syndefaldet nærmere, så finder vi [...] deri udtrykt erkendelsens almengyldige forhold til det åndelige liv. Det åndelige liv i sin umiddelbarhed viser sig til at begynde med som uskyld og naïv tillid; men nu lægges det i åndens væsen, at denne umiddelbare tilstand bliver ophævet, thi det åndelige liv adskiller sig derved fra det naturlige og nærmere bestemt fra det dyriske liv, at det ikke forbliver i sin væren-i-sig- selv, men er for sig [dvs. er bevidst om